

บทที่ 2

วรรณกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินงานวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและต่างประเทศ ได้นำเสนอโดยสรุปได้ดังนี้

- 2.1 หลักและกระบวนการในการบริหาร
- 2.2 ทฤษฎีกระบวนการบริหาร
- 2.3 การเตรียมทีมกีฬา
- 2.4 คุณสมบัติของผู้ที่มีส่วนในการเตรียมทีม
- 2.5 การแข่งขันฟุตบอลอาชีพโปรลีก 1 ประจำปี 2549
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 2.6.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 หลักและกระบวนการในการบริหาร

ในการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลอาชีพโปรลีก 1 ประจำปี 2549 ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการแข่งขัน และประสบปัญหาน้อยที่สุดนั้นจำเป็นต้องอาศัยหลักการทางวิชาการ เข้ามาใช้เป็นแนวทางในการเตรียมทีม ดังจะกล่าวถึง ความหมายของหลักและกระบวนการในการบริหาร ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้ามาเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ความหมายของการบริหาร ได้มีผู้ให้ความหมายของ “การบริหาร” ดังต่อไปนี้

ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2530) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า การบริหารเป็นสิ่งจำเป็นและมีประโยชน์อย่างยิ่ง สำหรับมวลมนุษยชาติให้คนเราอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ทุกศาสตร์ทุกสาขาวิชาชีพจะต้องใช้หลักการบริหาร การศึกษาการบริหาร เริ่มมีมาอย่างจริงจังมากกว่าร้อยปี ในฐานะศาสตร์ทางวิชาการ ที่มีการจัดระเบียบให้เป็นระบบของการศึกษา การบริหารงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันจำเป็นต้องใช้ศาสตร์และศิลปะในการบริหารศาสตร์ในสาขาวิชาบริหารนั้นมีทั้งความลึกซึ้ง และขอบข่ายที่กว้างขวางที่นำศาสตร์สาขาอื่น ๆ มาประยุกต์เกี่ยวข้องด้วย จนกล่าวได้ว่าการศึกษากิจการเป็นสิ่งที่ไม่มีวันจบสิ้น และเป็นเรื่องที่ทันสมัยตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลง และได้ให้ความหมายของการบริหารในฐานะกิจกรรมหรือการปฏิบัติงานคือ

1. ต้องเป็นการปฏิบัติงานร่วมกัน ตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป
2. ใช้ทั้งศาสตร์และศิลปะในการทำงานร่วมกัน
3. ใช้ทรัพยากรการบริหารอย่างเหมาะสม ทั้งคน เงิน และวัสดุอุปกรณ์มาประกอบกัน

ตามขบวนการบริหาร

4. คำนึงถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเป็นที่ยังพอใจของผู้ร่วมปฏิบัติงานและองค์การ

สมพงษ์ เกษมสิน (2530) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า การบริหาร คือ การใช้ศาสตร์และศิลปะนำเอาทรัพยากรการบริหาร (Administrative Resouces) มาประกอบการตามกระบวนการการบริหาร (Process of administration) ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมยศ นาวิการ (2536) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า การบริหาร คือ กระบวนการของการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุมกำลังความพยายามของสมาชิกขององค์การ และใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้

นพพงษ์ บุญจิตราตุล (2527) กล่าวว่า “ผู้บริหารการศึกษาในทุกระดับที่ปฏิบัติงานจะต้องยุ่งยากกับกระบวนการบริหารตลอดเวลา เพียงแต่ลืมคิดไปว่า ขณะที่เราปฏิบัติงานนั้น กระบวนการต่าง ๆ ได้ดำเนินการไปพร้อมกับเราด้วย เราควรจัดลำดับก่อนหลังอย่างไร กระบวนการอะไรที่สัมพันธ์กัน”

สรุปหลักและขบวนการการบริหารตามความคิดเห็นของผู้วิจัย หมายถึง การปฏิบัติภารกิจ หรือกิจกรรมต่าง ๆ ของคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปโดยมุ่งถึงผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนการปฏิบัติงานการ จัดลำดับก่อนหลังของงาน

2.2 ทฤษฎีกระบวนการบริหาร

กระบวนการบริหารเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการปฏิบัติงาน เพราะการบริหารเป็นระบบความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์การที่ผู้บริหารต้องถือปฏิบัติ หรือกระบวนการคือวิถีทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ กระบวนการบริหารเปลี่ยนได้กับสมอง เช่น ขา และพลังกำลังของผู้บริหารนั่นเอง กระบวนการบริหารประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายประการซึ่งแต่ละองค์ประกอบคือ ภาวะความรับผิดชอบที่ผู้บริหารทุกองค์การปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งความถูกต้อง ความมีระเบียบ และความมีประสิทธิภาพของหน่วยงาน หน้าที่ของผู้บริหารประกอบด้วยกระบวนการซึ่งอาจเป็นขั้นตอนดังที่กูลิคและเวอริค Gulick and Urwiek (อ้างถึงใน วิจิตรศรีสะอ้าน: 2527) ได้เสนอหลักการบริหารตามองค์ประกอบ POSDCORB ดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการแรกที่ยุ้งบังคับบัญชาจะต้องเป็นผู้จัดแล้วชี้แจงให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อความเข้าใจและใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

2. การจัดองค์การหรือการจัดหน่วยงาน (Organizing) เมื่อผู้บังคับบัญชาได้จัดทำแผนเรียบร้อย งานขั้นต่อไปคือจะต้องพยายามจัดสายงานและหน่วยงานให้สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้

3. การจัดบุคลากร (Staffing) คือ การหาบุคลากรเข้าทำงานในองค์การและหน่วยงานต่าง ๆ โดยแต่ละหน่วยงานมีคนที่ทำงานในลักษณะที่เหมาะสมกับงานและความรู้ความสามารถ

4. การอำนวยการ (Directing) จะมีความหมายรวมไปถึงการสั่งการ ซึ่งในเรื่องนี้นอกจากผู้บังคับบัญชาสูงจะเป็นผู้มีอำนาจในการปฏิบัติแล้วจะต้องมีการมอบให้บุคลากรอื่น ๆ มีอำนาจลงมือในลักษณะที่เป็นสายการบังคับบัญชา

5. การประสานงาน (Coordinating) เมื่องานได้รับการวางแผน หน่วยงานและบุคลากรต่าง ๆ ได้รับการกำหนดให้ปฏิบัติงานตามความเหมาะสมและเป็นไปตามความรู้การประสานงานระหว่างหน่วยงานและระหว่างบุคคลเป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่ง

6. การรายงาน (Reporting) เมื่องานได้รับการปฏิบัติแล้ว การได้รับรายงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เพราะการรายงานจะทำให้ทราบถึงผลการปฏิบัติงานว่าได้ดำเนินไปแล้วมากน้อยเพียงใดบ้าง

7. การงบประมาณ (Budgeting) การบริหารงานจะเกิดขึ้นได้ย่อมต้องอาศัยปัจจัยสำคัญ 4 อย่าง คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และวิธีการจัดการ หากขาดสิ่งหนึ่งสิ่งใดใน 4 อย่างนี้ การบริหารจะเกิดขึ้นไม่ได้

กระบวนการบริหาร ตามแบบของสมาคมผู้บริหารการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา (AASA-The American Association of School Administrators อ้างถึงในกัญญา สาธิต 2516) ได้เสนอกระบวนการบริหารไว้ 5 ประการ คือ

1. การวางแผน (Planning) ได้แก่ การวางโครงการล่วงหน้า เพื่อควบคุมอนาคตของการทำงานให้อยู่ในทิศทางที่ตรงเป้าหมาย โดยใช้วิธีการทำงานที่คาดการณ์ว่าเหมาะสมที่สุด

2. แสวงหา (Allocation) ได้แก่ การแสวงหาคนและวัสดุมาใช้งานตามแผน

3. กระตุ้น (Stimulation) ได้แก่ การเร้ากระตุ้นเตือนบำรุงขวัญ เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการตามแผน

4. ประสานงาน (Co-ordination) ได้แก่ การเชื่อมสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ หน่วยงานของทุกกลุ่มรู้จักกัน สัมพันธ์กัน ช่วยเหลือกัน แบ่งปันกันรับผิดชอบ และร่วมมือกันทำงานให้บรรลุเป้าหมายเดียวกัน มิใช่ต่างคนต่างทำ หรือแก่งแย่งชิงดีกัน

5. การประเมินผล (Evaluation) ได้แก่ การตรวจสอบตลอดทุกกระยะว่าการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ได้ผลเพียงใด มีอุปสรรคอะไรบกพร่อง จะได้แก้ไขทันที่

บุญรงค์ นิลวงษ์ (2525) ได้กล่าวว่า ในการบริหารงานที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องมีปัจจัยในการบริหารงาน ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้

1. คนหรือบุคคล (Man) เป็นปัจจัยที่สำคัญในการบริหารงาน ผลงานจะออกมาดีได้ต้องประกอบด้วยบุคคลที่มีคุณภาพ และมีความรับผิดชอบต่อนายงานนั้น ๆ

2. เงิน (Money) เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ที่หน่วยงานจำเป็นจะต้องมีงบประมาณ หากมีปัญหาหรือขาดแคลนงบประมาณการบริหารก็ยากที่จะบรรลุเป้าหมายได้

3. ทรัพยากรหรือวัสดุ (Material) อุปกรณ์ในการบริหารเป็นสิ่งจำเป็นหากหน่วยงานใดขาดวัสดุอุปกรณ์ หรือทรัพยากรในการบริหารแล้ว ก็ย่อมจะเป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดปัญหาในการบริหารงาน ฉะนั้นทรัพยากรในการบริหารงาน ฉะนั้นทรัพยากรในการบริหารงานจึงเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหาร

4. การจัดการ (Management) การบริหารงานจำเป็นต้องมีการทำงานที่เป็นระบบมีการจัดการที่ดี แบ่งแยกหน้าที่การรับผิดชอบ การควบคุม การตรวจสอบงานอย่างมีระบบมีขั้นตอน มีระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติที่ดีและเด่นชัด

จากทฤษฎีกระบวนการบริหารข้างต้น จะเห็นได้ว่าล้วนแล้วเป็นทฤษฎีการบริหารงานแต่เราสามารถนำมาประยุกต์ปฏิบัติในการเตรียมทีมกีฬา ถ้าเราเข้าใจถึงหลักการบริหารกระบวนการบริหาร ปัจจัยในการบริหาร ขั้นตอนของการบริหาร เป็นต้น เราก็สามารถจัดเตรียมทีม ทำให้ทีมกีฬาของเรามีความพร้อมในการเข้าร่วมแข่งขัน ซึ่งจะส่งผลถึงการแข่งขันต่อไปอีกด้วย

2.3 การเตรียมทีมกีฬา

ทีมที่มีผู้เล่นในทีมจำนวนมาก ๆ ยิ่งเป็นภาระเป็นงานหนักสำหรับผู้จัดการทีมและผู้เกี่ยวข้องเพราะจะต้องทำให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีซึ่ง สุชาติ สารผล (2534) ได้กล่าวไว้ว่า เมื่อฤดูกาลล่าสุดสิ้นสุดลงก็ถึงเวลาที่ ผู้ฝึกสอนจะต้องเริ่มต้นวางแผนงานเพื่อเตรียมทีมของตน ในการเล่นฤดูกาลแข่งขันต่อไปช่วงเวลาดังกล่าวนี้นี้จึงเหมาะสมที่สุดสำหรับผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่มาร่วมปรึกษาหารือเรื่องราวเกี่ยวกับการบริหารทีมของตน จุดมุ่งหมายหลักก็คือ การประเมินผลการดำเนินงานทุกอย่างที่มีอยู่ในความรับผิดชอบ บทสรุปและข้อเสนอแนะที่ได้

จากการระดมความคิดเห็นทั้งของผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จะเป็นแนวทางและแบบแผนของผู้รับผิดชอบทีม ในการนำไปปฏิบัติในฤดูกาลแข่งขันต่อไปการเตรียมทีมจึงพอสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. สิ่งแรกที่ต้องทำให้เสร็จ ในการเตรียมทีมไว้สำหรับการแข่งขันใหม่ ก็คือ การกำหนดปรัชญาที่ตนเองยึดถือแต่ก่อนนี้อาจมีความจำเป็น หรือถึงเวลาที่จะต้องเปลี่ยนแปลงบ้างเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์และความเปลี่ยนแปลงไปของผู้เล่นที่มีอยู่ ผู้ฝึกสอนก็จำเป็นจะต้อง

ปรับปรุงปรัชญาเกี่ยวกับทางด้านมนุษย์สัมพันธ์กับบุคคลอื่น สไตล์การเล่นของทีมลักษณะการฝึก กฎและระเบียบวินัยของผู้เล่น การคัดเลือกตัวนักกีฬา การตัดตัวนักกีฬา

2. สิ่งที่จะต้องพิจารณาประการต่อมาในการเตรียมทีมคือ พื้นฐานหรือสไตล์การเล่นของทีมที่จะใช้การเล่นในฤดูกาลหน้าไม่ว่าจะเป็นการรุกหรือรับ ผู้ฝึกสอนต้องกลับไปพิจารณาทักษะพื้นฐานของผู้เล่นอีกครั้ง พร้อมกับขอคำปรึกษาหารือ และข้อคิดเห็นของผู้ช่วยผู้ฝึกสอนในเรื่องนี้ด้วย

3. ขั้นตอนต่อไปของการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอนก็คือ การจัดทำคลินิกการฝึกกีฬา เช่น การจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการดังกล่าวอย่างน้อยปีละครั้ง สำหรับประเทศไทยเราจัดคลินิกการฝึกกีฬานั้นมีน้อยครั้งมากเพราะอุปสรรค และปัญหาด้านต่าง ๆ เช่น ในเรื่องของงบประมาณ และการอำนวยความสะดวกด้านที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคลากร และผู้เข้ารับการอบรม เป็นต้น

4. การเตรียมทีมขั้นต่อไปคือ การจัดรูปแบบการบริหารผู้ช่วยผู้ฝึกสอนตามปกติแล้ว ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่มีสมาชิกอยู่เพียง 2-3 คน มักไม่ค่อยมีปัญหาเท่าใดนัก แต่สำหรับผู้ช่วยผู้ฝึกสอนทีมกีฬาสโมสรใหญ่ ๆ อาจมีสมาชิกมากกว่าที่กล่าวมา ทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานมากขึ้น โดยเฉพาะความขัดแย้งในแง่ความคิดเห็น ซึ่งผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอนทุกคนย่อมมีความมุ่งหมายเดียวกันอยู่แล้วนั่นคือ การนำทีมให้ประสบความสำเร็จแต่แนวทางหรือกลวิธีในการทำงานอาจมีวิธีการไม่ซ้ำแบบกัน ซึ่งเมื่อทุกคนต้องเข้ามารับหน้าที่เดียวกันแล้ว การแก้ปัญหาดังกล่าวจึงไม่น่าจะหนักใจแต่ประการใด เพียงแต่ว่าสมาชิก หรือผู้ช่วยผู้ฝึกสอนแต่ละคนควรยึดถือบทบาทและหน้าที่ของตนเป็นหลักเท่านั้น กล่าวคือ เมื่อมีผู้ช่วยผู้ฝึกสอนก็ต้องมีหัวหน้าผู้ช่วยผู้ฝึกสอน บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกแต่ละคน หัวหน้าผู้ช่วยผู้ฝึกสอนจะเป็นผู้รับเอานโยบายของหัวหน้าผู้ฝึกสอนมาปฏิบัติ พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ แต่อำนาจสิทธิขาดนั้นควรนั้นควรตกอยู่กับหัวหน้าผู้ฝึกสอนแต่ผู้เดียว เมื่อทุกคนรับทราบและปฏิบัติตามหน้าที่ของตนอย่างเคร่งครัด เชื่อได้ว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นย่อมลดน้อยลงได้

5. สิ่งต่อมาที่จะพิจารณาถึงในการเตรียมทีม ก็คือการพิจารณาในเรื่องอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้สำหรับทีมและสำหรับผู้เล่นแต่ละคน ซึ่งส่วนมากแล้วโค้ชควรคำนึงถึงในเรื่องนี้มากที่สุดได้แก่

- เครื่องแต่งกาย (เสื้อผ้า รองเท้า ถุงเท้า)
- ขนาดและความเหมาะสมของอุปกรณ์ เครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บต่าง ๆ เช่น สนับแข้ง สนับเข่า ถุงมือ
- งบประมาณที่มีอยู่ในการจัดซื้อจัดหา
- การจัดทำทะเบียนควบคุมอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดของทีม

6. ผู้ฝึกสอนจะต้องตระเตรียมในเรื่องของสถานที่นัดหมายสำหรับการประชุมทีมซึ่งรวมทั้งการประชุมผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและประชุมผู้เล่นด้วย โดยผู้ฝึกสอนอาจกำหนดล่วงหน้าให้ทุกคนทราบว่า วันใดเวลาใด ผู้ฝึกสอนนัดหมายให้ทุกคนมาพร้อมเพรียงกัน และสถานที่ประชุมควร

เป็นสถานที่เดียวกันโดยตลอดการประชุมทุกครั้ง ทั้งนี้ผู้ฝึกสอนควรติดต่อขออนุญาตเป็นทางการต่อเจ้าหน้าที่ของสถานที่นั้นล่วงหน้าก่อนแล้ว ซึ่งสถานที่ดังกล่าวควรมีเงื่อนไขพิเศษอยู่เล็กน้อยว่าควรเป็นสถานที่หรือห้องที่ต้องสามารถใช้เครื่องฉายภาพยนตร์ หรือเครื่องฉายวิดีโอได้ด้วย

7. งานต่อไปในการเตรียมก็คือ การเตรียมในเรื่องของการแพทย์ และรักษาพยาบาล ผู้ฝึกสอนที่รอบคอบควรทำการติดต่อกับแพทย์คนใดคนหนึ่งให้ทำหน้าที่แพทย์ประจำทีม กีฬาของตนหรืออาจอนุญาตจากผู้บริหารทำการแต่งตั้งแพทย์ หรือพยาบาลประจำสถาบันให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่แพทย์ประจำทีมอีกตำแหน่งหนึ่งก็ได้ หากเป็นทีมของโรงเรียนในชนบทห่างไกล ไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวได้ ผู้ฝึกสอนก็อาจทำการติดต่อกับแพทย์ประจำตำบลเพื่อขอความช่วยเหลือในเรื่องนี้ โดยไม่จำเป็นต้องให้แพทย์ติดตามทีมของตนตลอดไป เนื่องจากงานในหน้าที่แพทย์ดังกล่าวต้องมีความรับผิดชอบมากอยู่แล้ว เพียงแต่ผู้ฝึกสอนต้องขอความร่วมมือเป็นทางการ และโดยบอกกล่าวแพทย์ล่วงหน้าไว้ก่อนว่าหากมีเหตุการณ์จำเป็นต้องอาศัยแพทย์แล้ว ผู้ฝึกสอนและผู้เล่นจะมาขอรับความช่วยเหลือจากแพทย์ผู้นั้นได้ทันที

ในช่วงระยะเวลาเตรียมนั้น ผู้ฝึกสอนไม่ควรละเลยเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลของผู้เล่นของตนถึงแม้จะไม่อยู่ในฤดูกาลแข่งขัน แต่การเตรียมที่มีประสิทธิภาพ ผู้เล่นทุกคนย่อมมีสมรรถภาพที่ดีอยู่เสมอด้วย ดังนั้นผู้เล่นคนใดมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพร่างกายในฤดูกาลแข่งขันที่ผ่านมา ผู้ฝึกสอนควรวหาโอกาสนำเขาเหล่านั้นไปพบแพทย์บ้าง เพื่อให้แพทย์ได้วินิจฉัยลักษณะอาการต่าง ๆ โดยเฉพาะอาการบาดเจ็บเรื้อรังที่ผู้เล่นได้รับตั้งแต่ฤดูกาลแข่งขันที่แล้ว

8. อีกงานหนึ่งซึ่งผู้ฝึกสอนต้องทำในการเตรียมทีมคือ การเตรียมเอกสารหรือข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งแบบฟอร์มที่จะใช้ในการบันทึกรายละเอียดที่จะเป็นประโยชน์ต่อทีมของตน อาทิ เช่น ประวัติผู้เล่น บันทึกสุขภาพของผู้เล่น แบบทดสอบ ใบบันทึกการทดสอบแบบฟอร์มสำหรับการสอดแนม ตารางการฝึกซ้อมและประกาศต่าง ๆ เป็นต้น สำหรับงานนี้ผู้ฝึกสอนควรมอบหมายให้ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนคนใดคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ ผู้ฝึกสอนอาจจัดสรรงบประมาณบางส่วนไปซื้อตู้เอกสารมาใช้เก็บเอกสารดังกล่าว เพราะตู้เก็บเอกสารจะสามารถอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษา รวมทั้งรวดเร็วในการค้นหาได้เป็นอย่างดี ในเรื่องนี้ผู้ฝึกสอนหลายคนได้มองข้ามคุณประโยชน์ของการเก็บเอกสารต่าง ๆ เพราะอย่างน้อยที่สุดการทำงานในรอบปีต่อไปผู้ฝึกสอนจะได้ไม่ต้องเสียเวลาคิดว่าจะต้องทำอะไรบ้างเกี่ยวกับเอกสารนี้ เพราะผู้ฝึกสอนมีของเดิมเก็บไว้เป็นตัวอย่างและเป็นข้อมูลพร้อมแล้ว

9. สิ่งหนึ่งที่ผู้ฝึกสอนจะเพิกเฉยละเลยเสียมิได้ในการเตรียมทีม ก็คือการติดต่อบริษัทประกันกับผู้จัดการของลูกทีม ทั้งนี้เพราะผู้จัดการของเด็กแต่ละคนต่างก็มีความผูกพันกับเด็กในแง่ของการกีฬาเหมือนกันเหมือนกับผู้ฝึกสอน เพราะฉะนั้นผู้จัดการจึงอยากรู้อยากเห็นว่าเด็ก ๆ ในความปกครองหรือลูกหลานของเขาถูกผู้ฝึกสอนชักจูงไปในทางใด หรือมีความก้าวหน้าแค่ไหนแล้วบ้าง

10. การจัดหาผู้ช่วยในงานเบ็ดเตล็ดในการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอน หากเป็นไปได้ ผู้ฝึกสอนควรจัดหาผู้ที่มีหน้าที่ทำงานเบ็ดเตล็ดทั่วไปที่ไม่เกี่ยวข้องกับงานผู้ฝึกสอนโดยตรงส่วนมากแล้วผู้ฝึกสอนควรจัดหาผู้ช่วยดังกล่าวนี้ โดยการพิจารณาคัดเลือกอาสาสมัครที่ตั้งใจจะอุทิศตนให้ความช่วยเหลือทีมโดยไม่คิดค่าตอบแทน โดยทำหน้าที่จัดเตรียมน้ำดื่ม ผ้าเช็ดหน้า ทำความสะอาดและดูแลความเรียบร้อยของอุปกรณ์

11. การรายงานข่าวคราวความคืบหน้าของการเตรียมทีมให้แก่ผู้บริหาร โดยเฉพาะผู้จัดการทีม ครูใหญ่ ผู้อำนวยการสถาบัน ได้รับทราบสิ่งที่ผู้ฝึกสอนจะรายงานนั้นที่สำคัญที่สุดเห็นจะได้แก่ แผนดำเนินงานบริหารทีมในฤดูกาลแข่งขันต่อไป อาจต้องขอการตัดสินใจ จากผู้บริหารโดยเฉพาะในเรื่องงบประมาณ การที่ผู้บริหารได้รับรู้งานของผู้ฝึกสอนจะทำให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการเตรียมทีมมากขึ้น หรืออย่างน้อยที่สุดก็อาจเกิดความเข้าใจในบางส่วนอันมีผลต่อนโยบายการดำเนินงาน

12. งานในการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอนอีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อทีมมากก็คือ การเตรียมหาผู้เล่นหน้าใหม่เสริมทีมแทนผู้เล่นหน้าเก่าที่จะต้องขาดหายไป หรืออาจจากทีมไปสิ่งแรกที่ผู้ฝึกสอนจะต้องทำการเตรียมหาผู้เล่นหน้าใหม่คือ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักกีฬาแต่ละคน que ผู้ฝึกสอนมีโอกาสจะดึงหรือนำมาคัดตัวเข้าร่วมทีมได้ ยิ่งโดยเฉพาะตามโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย การคัดเลือกตัวผู้เล่นในปีที่ผ่านมาผู้ฝึกสอนอาจกระทำไม่ทั่วถึง ถึงแม้จะได้มีการประชาสัมพันธ์อย่างดีแล้วก็ตามเพราะยังคงมีนักกีฬาคัดตัวบางคนที่ไม่ได้เข้าร่วมการคัดตัวครั้งนี้ด้วย

13. งานที่สำคัญที่สุดอีกงานหนึ่งในการเตรียมทีมของผู้ฝึกสอนคือ การวางแผนเพื่อทำการอุ่นเครื่องทีม เพราะการอุ่นเครื่องทีมนั้นจะเป็นเครื่องชี้แนวทางการเล่นว่า ทีมของผู้ฝึกสอนก้าวหน้าพัฒนาถึงไหนแล้ว ยังมีสิ่งใดที่ควรต้องแก้ไขปรับปรุงอีกมาก การอุ่นเครื่องทีมที่ดีผู้ฝึกสอนควรวางแผนเลือก และพิจารณา และพิจารณาทีมที่เราจะอุ่นเครื่องด้วย ช่วงเวลาที่จะนำทีมไปอุ่นเครื่อง การเลือกทีมที่จะอุ่นเครื่องนั้นผู้ฝึกสอนควรเลือกทีมที่มีมาตรฐานเดียวกันกับทีมของตัวเอง เพื่อที่ผู้ฝึกสอนจะได้ศึกษาลูกทีมของตนเองอย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงเงื่อนไขที่ว่าทีมนั้นด้อยกว่าทีมเราจึงเล่นได้ดี ทีมนี้เก่งกว่าทีมเราจึงเล่นไม่ออก เป็นต้น จวบจนกระทั่งทีมของผู้ฝึกสอนได้รับการฝึกซ้อมแก้ไขข้อบกพร่องรวมทั้งปรับปรุงเทคนิค และยุทธวิธีสมบูรณ์แบบแล้วและอยู่ในช่วงก่อนการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนก็อาจติดต่อทีมที่มีฝีมือในระดับสูงกว่ามาเพื่อทำการอุ่นเครื่องด้วย ในโอกาสนี้ผู้ฝึกสอนจะได้มองเห็นคนเด่น คนด้อยของทีม และลูกทีมไปพร้อม ๆ กัน

การเตรียมทีมของผู้ฝึกสอนเป็นงานในความรับผิดชอบก่อนการรวมตัวผู้เล่น เพื่อปฏิบัติตามแผนการฝึกซ้อม ดังนั้นหากทุกสิ่งทุกอย่างผู้ฝึกสอนได้เตรียมไว้อย่างพร้อมเพรียงแล้วเมื่อถึงเวลานัดหมายรวมตัวกันผู้ฝึกสอนจะสามารถดำเนินการฝึกซ้อมได้อย่างทันที

นอกจากนี้ อนันต์ อัดชู (2536) ได้กล่าวถึง การจัดเตรียมทีมว่า ควรคำนึงถึงหลักต่อไปนี้เป็น

1. การเลือกผู้เล่น (Selection of the Team)

ผู้ฝึกสอนจะต้องเลือกผู้เล่นที่มีความประสงค์จะเต็มใจที่จะเล่นในทีม และมีความมานะที่จะนำทีมไปสู่ชัยชนะ การประกาศหาผู้เล่น และเลือกตัว จะต้องทำอย่างกว้างขวางประกาศทางสื่อมวลชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ตามสโมสรต่าง ๆ โรงเรียน และสถาบันการศึกษาประกาศให้ทราบกันล่วงหน้า 1-2 เดือน เมื่อได้ผู้ที่เราต้องการแล้วจะต้องคัดเลือกให้ได้มากพอไว้ 2-3 เท่า แล้วจึงนัดแนะให้มีการประชุมร่วมกัน เพื่อชี้แจงรายละเอียด ในกรณีที่จะมาอยู่ร่วมกัน ซึ่งได้แก่ กฎระเบียบในการฝึก การเข้าฝึกทุกครั้งไม่ขาดบ่อย ความประพฤติ นิสัย ใจคอ และทัศนคติ ความเอาใจใส่ในการฝึก ความตั้งใจ ชยัน การแต่งกาย และอื่น ๆ ซึ่งต้องทำความตกลงและเป็นที่ยอมรับตรงกัน

2. การฝึกหัด (Practice Session)

การกำหนดการฝึกจะต้องทำแผนการฝึกตลอดทั้งปีและการแข่งขัน 3 เดือนและก่อนการแข่งขัน 1 เดือน แต่ละสัปดาห์และการฝึกประจำวัน การฝึกนักกีฬาทุกคนและผู้ฝึกสอนจะต้องมาตรงเวลานัดหมาย ถ้าคนใดคนหนึ่งไม่สามารถมาได้จะต้องบอกให้ผู้ฝึกสอนทราบล่วงหน้าถึงความจำเป็น การอบอุ่นร่างกายมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการฝึกแต่ละครั้ง การฝึกจะต้องฝึกให้เกิดทักษะ เกิดความแข็งแรง ความอดทน ความเร็ว และมีความมั่นใจในความสามารถของนักกีฬา การฝึกจะต้องค่อย ๆ เพิ่มความเข้มข้น ความหนัก และความจริงจัง ประมาณว่าใกล้การแข่งขันความสามารถของนักกีฬาจะสูงสุดพอดี และพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน ผู้ฝึกสอนมีหน้าที่รับผิดชอบในแผนการฝึกเป็นไปได้อย่างดี ให้ความสนใจ ให้แรงจูงใจ ให้ทีมมีความรักกัน สามัคคีกันเป็นอย่างดี ในขณะที่ทำการฝึก ผู้ฝึกสอนจะต้องมีแผนการ และรายละเอียดต่าง ๆ ในการฝึกชั้นตอน กิจกรรม เวลาในการฝึกและนอกจากการสอน การแสดงให้ดู การใช้กระดานดำ การใช้ภาพยนตร์ การใช้วิดีโอแล้ว จะต้องให้มีการพูดคุย แก่ไข และข้อซักถามข้อสงสัย ข้อที่ยังไม่เข้าใจ ทั้งนี้เพื่อจะทำให้ทีมมีความเข้าใจตรงกันและมีเป้าหมายในการฝึกซ้อมที่เหมือน ๆ กันจะนำทีมไปสู่ผลสำเร็จได้ การฝึกนักกีฬานั้นนอกจากจะต้องฝึกทักษะฝึกเทคนิค ฝึกกลยุทธ์วิธีแล้ว จะต้องฝึกความแข็งแรงของร่างกาย ความสามารถทางกาย มีความอดทนและแข็งแรง ก็มีความจำเป็นมาก โดยเฉพาะการสร้างความแข็งแรงให้กับกล้ามเนื้อและความทนทานของกล้ามเนื้อ การฝึกความเร็วของระบบประสาทก็มีความจำเป็นมาก โดยเฉพาะการสร้างความแข็งแรงให้กับกล้ามเนื้อและความทนทานของกล้ามเนื้อ การฝึกความเร็วของระบบประสาทก็มีความจำเป็น ความเร็วในการรับรู้ต่อสิ่งเร้า ความเร็วของปฏิกิริยาการตอบสนองต่อเสียง ต่อแรงและต่อหน้า ต่าง ๆ การกระโดดเชือก การวิ่ง จะช่วยให้ระบบไหลเวียนทำงานได้ดี ผู้ฝึกสอนจะต้องไม่ลืมว่าการฝึกที่ดีนั้น จะนำไปสู่ความสำเร็จและไม่มีทางลัดที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ดังนั้นการฝึกจึงจำเป็นมากและเป็นสิ่งเดียวสำหรับนักกีฬา ความหนักในการฝึกก็เช่นเดียวกันเพราะถ้าฝึกหนักมากเกินไปจะ

ทำให้นักกีฬาเหนื่อยมาก และไม่สามารถฝึกทักษะต่อไปได้ และผลของการฝึกก็จะไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้ความสามารถของนักกีฬาลดลงเรื่อยๆ และจะเบื่อการฝึก นักกีฬาดึงดูดใจ หงุดหงิด โกรธง่าย ซ้ำพจรเต้นเร็ว แต่ถ้าฝึกน้อยไปความสามารถของนักกีฬาก็จะไม่พัฒนา ดังนั้นจะต้องฝึกนักกีฬาให้พอเหมาะพอดีกับความสามารถของนักกีฬาจึงจะทำให้ผลการฝึกพัฒนาไปได้ตามความสามารถของแต่ละบุคคล บางครั้งผู้ฝึกสอนควรพานักกีฬาไปฝึกในสถานที่อื่น ๆ นอกจากสนามที่เคยฝึกอยู่ทุกวัน เช่น ชายทะเล ภูเขา หรือ ทะเลสาบบ้างเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ ทำให้การฝึกคึกคักมากยิ่งขึ้น และเป็นแรงเสริมในการฝึกมากยิ่งขึ้น

3. รู้ถึงศักยภาพของผู้เล่น (Determining Player is Potentials)

เป็นการยากมากที่จะรู้ความสามารถรู้ศักยภาพของนักกีฬา นักกีฬาบางคนมีความสามารถแสดงให้เห็นเร็ว และความสามารถที่ลดลงเร็วในภายหลังแต่นักกีฬาบางคนแสดงความสามารถที่เด่นได้ช้า แต่เมื่อแสดงให้เห็นแล้วจะมีความสามารถสูงสุดในเวลาอันรวดเร็วและความสามารถจะอยู่ได้นานและจะลดลงช้า ดังนั้น ผู้ฝึกสอนควรมีหลักการดูศักยภาพของนักกีฬาว่ามีศักยภาพหรือไม่ ควรจะดูในด้านจิตใจ ทักษะ ทักษะในกีฬานั้น ๆ ความทุ่มเท ความเสียสละ การพัฒนาร่างกาย อายุ สุขภาพอนามัย ลักษณะหน้าตาและไหวพริบ การอยู่ร่วมกันกับเพื่อนในทีม การปรับตัวในสังคมและการพัฒนาทักษะในกีฬานั้น ๆ รวมทั้งความประพฤติเช่น การเที่ยว การดื่มสุรา สูบบุหรี่ และอื่นๆ อย่างไรก็ตามศักยภาพของนักกีฬาที่สำคัญที่สุด คือ จิตใจ ทักษะ ทักษะความฉลาดไหวพริบ และสมรรถภาพทางกาย ดังนั้น ถ้านักกีฬามีคุณลักษณะครบดังกล่าวแล้วก็นับได้ว่านักกีฬาผู้นั้นมีศักยภาพที่จะเป็นนักกีฬาที่ดีในอนาคต

4. การตัดตัวผู้เล่น (Cutting the Squad)

การตัดตัวนักกีฬาเพื่อจะให้เป็นผู้เล่นในทีมสุดท้ายนั้น มีความจำเป็นที่จะต้องให้มีจำนวนผู้เล่นตัวจริงและตัวสำรองได้จำนวนจำกัดตามกติกาของกีฬาแต่ละประเภท ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ยากลำบากเพราะจะต้องตัดให้เหลือตามจำนวนตามกติกา จึงต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบถึงตำแหน่งต่างๆ ที่จะต้องมีตัวสำรองไว้เพื่อว่าเมื่อนักกีฬาเจ็บป่วยขณะทำการแข่งขันหรือขณะที่ต้องการเป็นฝ่ายรับ จะต้องผู้เล่นใดบ้างที่จะมาเสริมและถ้าเป็นฝ่ายรุกก็จะมีตำแหน่งใดมาช่วยบ้าง สิ่งเหล่านี้จะต้องนึกถึง และแต่ละตำแหน่งแต่ละคนที่จะคัดเลือกนั้น สามารถเล่นกันได้ดีหรือไม่ประสานงานกันได้ดีเพียงใด มีข้อดีข้อเสียอย่างไร สิ่งต่างๆ ดังกล่าวจะต้องคำนึงถึง

2.4 คุณสมบัติของผู้ที่มีส่วนในการเตรียมทีม

ไพฑูรย์ จัยสิน (2522) การส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาต่างๆ ต้องมีการจัดเตรียมทีมที่ดี มีการวางแผน มีการแบ่งหน้าที่ของแต่ละคนอย่างชัดเจน ถ้าผู้ที่ได้รับมอบหมายปฏิบัติหน้าที่ของตนเป็นอย่างดี รู้หน้าที่ของตนเอง จะทำให้การเตรียมทีมกีฬามีปัญหา หรืออุปสรรคน้อยลง ได้ให้กรอบแนวปฏิบัติของคุณสมบัติของผู้ที่มีส่วนในการเตรียมทีม ดังนี้

คุณสมบัติของผู้จัดการทีม

ผู้จัดการทีมจะต้องมีความรู้วิธีการจัดการ รู้เรื่องกีฬาที่ตนเป็นผู้จัดการทีมอยู่ มีลักษณะเป็นผู้นำที่ดี และมีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกคน นอกจากนี้ ยังต้องรายงานผลให้ผู้บังคับบัญชาได้ทราบความก้าวหน้าทุกระยะ

หน้าที่หลักของผู้จัดการทีม

1. เป็นผู้แทนของทีมในการสมัครเข้าแข่งขันกีฬา การจับสลากแบ่งสาย การเตรียมการเดินทางไปแข่งขัน เป็นต้น
2. เป็นผู้จัดการในเรื่องการรักษาพยาบาล
  - 2.1 การพานักกีฬาไปให้แพทย์ตรวจร่างกาย
  - 2.2 การดูแลนักกีฬาที่เจ็บป่วยหรือได้รับบาดเจ็บ
3. เป็นผู้จัดการเรื่องการฝึกซ้อม
  - 3.1 ตรวจสอบสภาพความแข็งแรงของร่างกายนักกีฬา
  - 3.2 จัดการเรื่องอนามัยของสิ่งแวดล้อมของสถานที่ฝึกซ้อม
  - 3.3 จัดการเรื่องอนามัยของนักกีฬา
4. เป็นผู้จัดการเรื่องจิตวิทยาการกีฬา
  - 4.1 การตรวจสอบลักษณะนิสัย
  - 4.2 การให้คำแนะนำ-ปรึกษา
5. เป็นผู้จัดการเรื่องการดำรงชีวิตประจำวันของนักกีฬา
  - 5.1 เรื่องอาหาร
  - 5.2 การนอนหลับ
  - 5.3 การอาบน้ำ การนวด และการอบความร้อน
  - 5.4 การใช้เวลาว่าง
  - 5.5 การระมัดระวังเรื่องสุรา บุหรี่ และของมีนเมา
6. เป็นผู้จัดการทีมในระหว่างการแข่งขัน โดยดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังนี้
  - 6.1 เครื่องแต่งกายนักกีฬา
  - 6.2 อุปกรณ์ต่างๆ
  - 6.3 การบันทึกผลการแข่งขัน
  - 6.4 ข้อมูลสถิติการแข่งขัน
  - 6.5 การรายงานผล และการนำเสนอผลการแข่งขันต่อสื่อมวลชน
7. ภารกิจอื่นๆ เช่น
  - 7.1 จัดทำประมาณการค่าใช้จ่าย และควบคุมดูแลการเบิก-จ่ายเงิน
  - 7.2 ดูแล เตรียมเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ให้พร้อม
  - 7.3 เป็นที่ปรึกษาแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้ควบคุมการฝึกซ้อม

- 7.4 จัดสวัสดิการและความปลอดภัยให้แก่นักกีฬาและเจ้าหน้าที่ทุกคน
- 7.5 แก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่าง ๆ และร่วมพิจารณาแก้ปัญหาข้อโต้แย้งต่าง ๆ ในการแข่งขัน
- 7.6 ทำการประเมินผลแล้วรายงานให้หน่วยเหนือทราบเป็นระยะ ๆ

คุณสมบัติของผู้ฝึกสอนกีฬา

1. ทักษะ เทคนิค และวิธีการผู้ฝึกสอน
  - 1.1 มีความรู้เรื่องของทักษะที่ต้องนำไปใช้ในการเล่นแต่ละตำแหน่ง
  - 1.2 มีความรู้ในการพัฒนาทักษะที่ต้องใช้ในการเล่นแต่ละตำแหน่ง
  - 1.3 มีวิธีการฝึกที่ทันสมัย
  - 1.4 มีความรู้เรื่องการใช้สื่อการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ภาพยนตร์ วีดีโอ เป็นต้น
  - 1.5 มีความสามารถในการสอนเทคนิคพื้นฐาน และทักษะต่าง ๆ
2. ยุทธศาสตร์ของการแข่งขัน
  - 2.1 มีความรู้เรื่องยุทธศาสตร์การรุกที่ทันสมัยของกีฬานั้น ๆ
  - 2.2 สามารถใช้หลักยุทธศาสตร์การรุกอย่างมีประสิทธิภาพ
  - 2.3 ความรู้เรื่องยุทธศาสตร์การตั้งรับที่ทันสมัยของกีฬานั้น ๆ
  - 2.4 สามารถใช้หลักยุทธศาสตร์การตั้งรับอย่างมีประสิทธิภาพ
  - 2.5 มีความรู้ในเรื่องทฤษฎีของการรุกของกีฬาชนิดนั้น
  - 2.6 มีความรู้ในเรื่องทฤษฎีของการตั้งรับของกีฬาชนิดนั้น
  - 2.7 มีความรู้หลักยุทธศาสตร์ทั่ว ๆ ไปในการเอาชนะคู่ต่อสู้
  - 2.8 สามารถใช้หลักยุทธศาสตร์ทั่ว ๆ ไปนั้นอย่างมีประสิทธิภาพ
3. การสอดแนม และการเตรียมพร้อมของผู้ต่อสู้
  - 3.1 มีความรู้เรื่องเทคนิคของการสอดแนมที่ดี
  - 3.2 สามารถดำเนินการสอดแนมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
  - 3.3 มีความรู้ถึงวิธีวิเคราะห์การเล่นที่ถ่ายจากฟิล์ม วีดีโอ
  - 3.4 มีความสามารถที่สอดแนมให้รู้จุดอ่อนของฝ่ายตรงข้าม
  - 3.5 รู้จักการสอดแนมผู้เล่นของตนเอง
4. การประเมินผลบุคลากรในทีม
  - 4.1 สามารถประเมินนักกีฬาในทีมเป็นค่าระดับคะแนนได้อย่างมีประสิทธิภาพจากฟิล์ม วีดีโอ
  - 4.2 สามารถประเมินนักกีฬาในทีมจากการฝึกซ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
  - 4.3 สามารถประเมินผลนักกีฬาจากการแข่งขันได้ทุกคน
  - 4.4 สามารถเลือกนักกีฬาให้เหมาะสมกับตำแหน่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

5. ข้อควรปฏิบัติในระหว่างการแข่งขัน ผู้ฝึกสอนควรควรใช้เทคนิค ดังนี้

- 5.1 ให้คำแนะนำวิธีการเล่นก่อนที่นักกีฬาจะลงสนามแข่งขัน
- 5.2 แนะนำกลวิธีต่าง ๆ ในระหว่างเวลาพักและเวลานอก
- 5.3 ให้คำแนะนำ แก้ไข ตี ชมภายหลังการแข่งขันเสร็จสิ้นลง

คุณสมบัติของผู้ควบคุมการฝึกซ้อม

การฝึกซ้อม หมายถึง การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายให้นักกีฬาเกิดความแข็งแรงในการฝึกซ้อมเพื่อเสริมสร้างร่างกายให้แข็งแรง ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. ความแข็งแรงทางกาย
2. เทคนิคของการเสริมสร้าง
3. พลังสมอง
4. ประสบการณ์

หน้าที่ของผู้ควบคุมการฝึกซ้อม เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงทางกายนั้น ประกอบด้วย

1. ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ
2. ความเร็ว
3. ความทนทานของระบบการหายใจกับระบบการไหลเวียนของโลหิต
4. ความอ่อนตัว
5. ความสามารถในการใช้ร่างกายในสภาวะการต่าง ๆ เช่น
  - 5.1 Timing หมายถึง จังหวะกับอุปกรณ์ เช่น ลูกบอล
  - 5.2 Rhythm หมายถึง จังหวะกับบุคคล เช่น ผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม
  - 5.3 Balance หมายถึง ความสมดุลในขณะการเคลื่อนไหว
  - 5.4 Relaxation หมายถึง การผ่อนคลายของร่างกายในขณะแข่งขัน
  - 5.5 Concentration หมายถึง การรวมสมาธิของผู้เล่นในระหว่างแข่งขัน

เพื่อให้การฝึกซ้อมของนักกีฬาดำเนินไปอย่างเรียบร้อย มีประสิทธิภาพได้ผลสมความมุ่งหมาย ผู้ควบคุมการฝึกซ้อมก็หาจึงควรมีความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

1. จัดเวลาสำหรับการฝึกซ้อมอย่างเหมาะสม
2. ใช้อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างมีประสิทธิภาพ
3. จัดให้เล่นเกมส์เพื่อส่งเสริมสุขภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ
4. จัดพานักกีฬาไปทัศนศึกษาตามความเหมาะสม
5. จัดให้มีการทดสอบสมรรถภาพทางกายให้แก่นักกีฬาอย่างสม่ำเสมอ

2.5 การแข่งขันฟุตบอลอาชีพโปรลีก 1 ประจำปี 2549

หลักการและเหตุผล

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) มุ่งที่จะสร้างคน สร้างรายได้ สร้างชาติรวมทั้งแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545-2549) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพ และนโยบายของรัฐบาลมีเป้าหมายที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาการกีฬาเพื่อการอาชีพมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการบริหารจัดการให้มีความเข้มแข็งและมีประสิทธิภาพภายใต้ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพที่ได้มาตรฐานสากล พัฒนารูปแบบการแข่งขันให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง และสร้างรายได้ สร้างอาชีพให้กับนักกีฬาและบุคลากรกีฬาอาชีพ พัฒนาระบบการบริหารกีฬาอาชีพ และเครือข่ายกีฬาอาชีพให้ครอบคลุมและเชื่อมโยงการทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพรายการสำคัญ ๆ เพื่อพัฒนาฝีมือนักกีฬาของประเทศให้เทียบเท่านักกีฬาระดับสากล และพัฒนาอันดับต่างๆ ของโลก โดยสรุปจากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น การพัฒนากีฬาอาชีพนั้น จำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบพัฒนาควบคู่กันไปด้วยคือ การจัดการแข่งขันที่ได้มาตรฐานและต่อเนื่อง การบริหารองค์กรที่มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาเครือข่ายเชื่อมโยงอย่างทั่วถึงในอันที่จะสร้างรายได้และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

เนื่องจากกีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมจากเยาวชน และประชาชนเป็นจำนวนมาก และเป็นกีฬาที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาอาชีพ และตามนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พันตำรวจโท ดร.ทักษิณ ชินวัตร ให้ทุกจังหวัดมีทีมฟุตบอลจังหวัดละ 1 ทีม เพื่อจะจัดการแข่งขันที่ให้กระจายไปทั่วประเทศ และมีการแข่งขันที่ต่อเนื่องที่ทำให้ได้นักกีฬาที่มีความสามารถเข้าร่วมการแข่งขันในระดับชาติต่อไป ประกอบกับเป็นการแข่งขันระบบลีกที่ถูกต้องและให้มีความเข้มแข็งในการจัดการแข่งขันฟุตบอลอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

คณะรัฐมนตรีได้มีการประชุมปรึกษาหารือ เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2547 เห็นชอบในหลักการของ ยุทธศาสตร์ที่ 4 สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ.2548-2551) และแผนงานการจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพ ได้บรรจุโครงการ จัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ เพื่อให้ประเทศไทยได้มีทีมฟุตบอลเกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ นักกีฬาและบุคลากร ด้านฟุตบอลอาชีพมีประสบการณ์ในการแข่งขันและจัดการแข่งขัน ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีและมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว การกีฬาแห่งประเทศไทย จึงได้จัดทำโครงการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “โปรลีก” ประจำปี 2549 เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและพัฒนาการกีฬาของประเทศที่ยั่งยืนโดยเฉพาะกีฬาฟุตบอลให้มีความเข้มแข็งความเป็นเลิศ และต่อเนื่องไปจนถึงระดับอาชีพในอนาคต รวมถึงสโมสรฟุตบอลให้มีรายการแข่งขันต่อเนื่องตลอดทั้งปี และมีความยั่งยืนตลอดไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและพัฒนากีฬาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยเฉพาะกีฬา ฟุตบอลให้มีการส่งเสริมความเป็นเลิศและระดับอาชีพให้มีมาตรฐานและมีความ เข้มแข็ง
2. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันและพัฒนากีฬาที่ยั่งยืนของประเทศ โดยเฉพาะกีฬา ฟุตบอลให้มีการส่งเสริมความเป็นเลิศและระดับอาชีพให้มีมาตรฐานและมีความ เข้มแข็ง
3. เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545-2549) และ มติคณะรัฐมนตรียุทธศาสตร์ 4 ปี สร้างกีฬาชาติ (พ.ศ. 2549-2551) การพัฒนากีฬาเพื่อการ อาชีพ
4. เพื่อใช้กีฬาฟุตบอลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในภาพรวมของ ประเทศ ให้ได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและแพร่หลาย
5. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนของแต่ละจังหวัดหันมาสนใจ การเล่นกีฬา ฝึกซ้อมกีฬาและแข่งขันกีฬาฟุตบอลเป็นประจำและอย่างต่อเนื่อง
6. เพื่อเป็นการพัฒนาขีดความสามารถของนักกีฬาและระบบการแข่งขันทุกระดับอาชีพ
7. เพื่อพัฒนาระบบการแข่งขันฟุตบอลให้ได้มาตรฐาน

เป้าหมาย

1. การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “โปรลีก 1” จำนวน 16 ทีม แข่งขันระบบเหย้า-เยือน
2. การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ดิวิชั่น 2 “โปรลีก 2” แบ่งออกเป็น 2 รอบ
  - รอบคัดเลือกภาค 5 ภาค 60 จังหวัด
  - รอบชิงชนะเลิศ 10 จังหวัด

วิธีดำเนินการ

1. จัดทำแผนงาน/โครงการและงบประมาณ
2. ประสานงานกับองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอเชิญบุคลากรที่มีความรู้ความ เชี่ยวชาญ ในกีฬาฟุตบอล มาร่วมเป็นคณะกรรมการจัดการแข่งขัน
3. จัดประชุมคณะกรรมการเพื่อกำหนดแผนการดำเนินงาน, โครงสร้างการจัดแข่งขัน, จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงานจัดทำระเบียบการแข่งขัน ใบสมัคร และหลักฐานต่าง ๆ และ กำหนด บทบาทหน้าที่ให้คณะกรรมการแต่ละฝ่าย รับผิดชอบ
4. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ
5. จัดประชุมสัมมนาผู้เกี่ยวข้อง
6. สนับสนุนงบประมาณดำเนินการจัดการแข่งขันการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “โปรลีก 1” และ “โปรลีก 2”
7. ติดตามและประเมินผลการจัดการแข่งขันฯ 7.8 สรุปและรายงานผลการดำเนิน โครงการ

สถานที่จัดแข่งขัน

1. การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “โปรลีก” แข่งขัน ณ สนามกีฬาจังหวัด/สโมสรของทีมเหย้า หรือตามที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันกำหนด
2. การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “โปรลีก 2 ” รอบคัดเลือกตัวแทนภาคจะใช้สนามกีฬาจังหวัด หัวหน้าภาค และจังหวัดเจ้าภาพรอบชิงชนะเลิศ

ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
2. การกีฬาแห่งประเทศไทย
3. สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย

ระยะเวลา

1. ดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “โปรลีก1” ระหว่างเดือนมกราคม–สิงหาคม 2549 (แข่งขันสัปดาห์ละ 8 คู่) จำนวน 240 คู่
2. ดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “โปรลีก 2”
  - รอบคัดเลือกตัวแทนภาค ระหว่างเดือนเมษายน–มิถุนายน 2549
  - รอบชิงชนะเลิศ ในเดือนสิงหาคม 2549

ระเบียบการแข่งขันฟุตบอลอาชีพโปรลีก 1 ประจำปี 2549

ชื่อการแข่งขัน

การแข่งขันนี้ เรียกว่า การแข่งขัน ฟุตบอลอาชีพ “ โปรลีก 1” ประจำปี 2549

คุณสมบัติ ทีมที่เข้าแข่งขัน

เพื่อให้การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “ โปรลีก 1 ” ครั้งนี้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเหมาะสม จึงกำหนดคุณสมบัติ ของทีมสโมสร และสมาคมกีฬาจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขัน ดังนี้

1. ต้องเป็นทีมสโมสรหรือสมาคมกีฬาจังหวัดที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย
2. มีสนามฟุตบอลพร้อมอุปกรณ์ ตามมาตรฐานการแข่งขันตามที่คณะกรรมการ
  - 2.2.1 จัดให้มีห้องประชุมสำหรับผู้ควบคุมการแข่งขันและผู้ตัดสิน (ซึ่งเป็นเขตเฉพาะ)
  - 2.2.2 มีอัฒจันทร์ที่มีที่นั่งสำหรับผู้ชม ที่ได้มาตรฐานตามที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ กำหนด
  - 2.2.3 มีห้องพักสำหรับนักกีฬาทั้ง 2 ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขัน
  - 2.2.4 มีระบบการจราจร และระบบการรักษาความปลอดภัยของนักกีฬา ตามที่คณะกรรมการ จัดการแข่งขันฯกำหนด

2.2.5 มีห้อง มีอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการสื่อสารมวลชนและอื่น ๆ ที่จำเป็น ให้เพียงพอตามที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ กำหนด

2.2.6 ต้องจัดห้องพยาบาลและห้องตรวจสภาพร่างกายนักกีฬาก่อนและหลังการแข่งขัน

3. ต้องมีการบริหารจัดการทีมอย่างมีประสิทธิภาพและต้องมีสวัสดิการและการประกันภัยบุคลากร ประจำทีม

4. ต้องมีผู้ฝึกสอนประจำทีม ที่ผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ฝึกสอนระดับ ' C ' License ของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ หรือสมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) หรือเทียบเท่า เป็นอย่างน้อยอย่างน้อย ทีมละ 1 คน

5. ผู้จัดการทีมที่เข้าแข่งขันต้องส่งบัญชีรายชื่อนักกีฬาฟุตบอลให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ ไม่น้อยกว่า 18 คน และไม่เกิน 35 คน

6. ต้องมีนักกีฬาฟุตบอลและเจ้าหน้าที่ในทีมตามจำนวนที่คณะกรรมการจัดการแข่งขันกำหนด (ตามข้อ 7)

7. สนับสนุนให้มีการจัด Fan Club ของทีมสโมสรหรือสมาคมกีฬาจังหวัดของตนเอง

หน้าที่ของทีมเจ้าบ้าน (ทีมเหย้า)

เพื่อให้การแข่งขันครั้งนี้ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเหมาะสม จึงกำหนดหน้าที่ทีมเจ้าบ้าน (ทีมเหย้า) ดังนี้

1. ดำเนินการจัดการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “ โปรสีก 1 ” ในฐานะเป็นเจ้าบ้าน (ทีมเหย้า)
2. จัดเตรียมความพร้อมของสนาม

ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “ โปรสีก 1 ” ประจำปี 2549 ดังนี้

1. สมาคมกีฬาจังหวัดนครปฐม
2. สมาคมกีฬาจังหวัดนครสวรรค์
3. สมาคมกีฬาจังหวัดนครราชสีมา
4. สมาคมกีฬาแห่งจังหวัดศรีสะเกษ
5. สมาคมส่งเสริมการกีฬาจังหวัดสตูล
6. สมาคมกีฬากรุงเทพมหานคร
7. สมาคมกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี
8. สมาคมกีฬาจังหวัดจันทบุรี
9. สมาคมกีฬาจังหวัดพิษณุโลก

10. สมาคมกีฬาจังหวัดสกลนคร
11. สมาคมกีฬาจังหวัดขอนแก่น
12. สมาคมกีฬาจังหวัดฉะเชิงเทรา
13. สมาคมกีฬาจังหวัดนราธิวาส
14. สมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย
15. ทีมการทำเรือแห่งประเทศไทย 2
16. ทีมฟุตบอลทีโอที (T.O.T FC)

คุณสมบัติของนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าแข่งขัน

1. ต้องเป็นนักกีฬาฟุตบอลสังกัดทีมสโมสรหรือสมาคมกีฬาจังหวัดที่ได้ขึ้นทะเบียนโดยถูกต้องก่อนสมัครเข้าแข่งขัน หากมีการโอนย้ายไปสังกัดหรือทีมสโมสรหรือสมาคมกีฬาจังหวัดอื่น ต้องโอนย้ายสังกัดใหม่ก่อนเริ่มฤดูกาลแข่งขัน เลกที่ 2 เป็นเวลา 7 วัน
2. เป็นนักกีฬาฟุตบอล ที่ไม่อยู่ในระหว่างถูกลงโทษให้พักการแข่งขันโดยสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ หรือการกีฬาแห่งประเทศไทย หรือ สมาพันธ์ฟุตบอลแห่งเอเชีย (AFC) หรือ สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติ (FIFA)
3. นักกีฬาฟุตบอลต้องมีใบรับรองแพทย์ที่มีอายุไม่เกิน 3 เดือนก่อนการแข่งขันนัดแรก

การส่งรายชื่อนักกีฬาฟุตบอลและเจ้าหน้าที่ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันฯ

ทีมสโมสร หรือสมาคมกีฬาจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขัน สามารถส่งรายชื่อนักกีฬาฟุตบอลเป็นผู้เล่นได้ไม่เกิน 35 คน กับเจ้าหน้าที่ไม่เกิน 5 คน โดยอนุญาตให้ส่งรายชื่อนักกีฬาฟุตบอลก่อนการแข่งขันได้ ไม่น้อยกว่า 18 คน (นักกีฬาฟุตบอล 11 คน และนักกีฬาฟุตบอลสำรอง 7 คน) และสามารถเพิ่มเติมรายชื่อนักกีฬาฟุตบอลให้ครบตามจำนวนได้ โดยต้องนำส่งรายชื่อพร้อมหลักฐานให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ ก่อนการแข่งขันแต่ละนัดเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 7 วัน และในระหว่างพักเลกสามารถเปลี่ยนแปลงรายชื่อนักกีฬาได้และนำส่งรายชื่อพร้อมหลักฐานให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ ก่อนการแข่งขันในเลกที่ 2 เป็นเวลาไม่น้อยกว่า 7 วัน

กำหนดการแข่งขันและสนามแข่งขัน

1. การแข่งขันฟุตบอลอาชีพ “ โปรสีก 1 ” ประจำปี 2549 เริ่มแข่งขันครั้งแรกตั้งแต่วันที่ 14 มกราคม-23 เมษายน 2549 และฤดูกาลที่สอง เริ่มตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม - 20 สิงหาคม 2549
2. ทีมสโมสร หรือสมาคมกีฬาจังหวัดที่เป็นทีมเหย้า ต้องจัดเตรียมสนามแข่งขัน และแจ้งคณะกรรมการ จัดการแข่งขันฯ ทราบล่วงหน้าก่อนการแข่งขัน ไม่น้อยกว่า 15 วัน และหากมี

ความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงสนามเหย้าใหม่ ต้องแจ้งให้คณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ ทราบอย่างน้อย 7 วัน ก่อนการแข่งขัน

3. คณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ จะกำหนดคู่แข่งขันโดยจัดให้ทำการแข่งขัน ณ สนามเหย้าครบตามจำนวนคู่การแข่งขันยกเว้นในกรณีสนามเหย้าเกิดเหตุจำเป็นใด ๆ ไม่สามารถที่จะทำการแข่งขันได้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการจัดการแข่งขันฯ หากกรณีย้ายสนามให้ทีมเหย้าเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

ประเทือง สุวรรณโฆสิต (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ประเทศมาเลเซีย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและอุปสรรคของผู้ฝึกสอนกีฬาทีมชาติไทยประเภททีมและประเภทบุคคล ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ฝึกสอนกีฬามีปัญหาและอุปสรรคในระดับมากในเรื่อง นักกีฬามีภาระทางด้านการเรียน การทำงาน และภาระทางครอบครัว ขาดการวางแผนการสร้างทีมกีฬาในระยะยาว คัดเลือกนักกีฬามีน้อย ผลตอบแทนของผู้ฝึกสอนน้อยไม่จูงใจให้ปฏิบัติหน้าที่ งบประมาณไม่เพียงพอ ขาดโอกาสในการสร้างประสบการณ์ให้แก่ นักกีฬา ขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการใช้อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์การกีฬา การตัดสินใจของกรรมการไม่ยุติธรรม และมีแรงกดดันจากกองเชียร์ ส่วนปัญหาในเรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณ เบี้ยเลี้ยงนักกีฬา และผู้สอนมีขั้นตอนมาก ลำช้า การเดินทาง และการขาดสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมที่เป็นของตนเองเป็นปัญหาในระดับน้อย

2. ความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนกีฬา ประเภททีมกับบุคคล พบว่า ที่เกี่ยวกับการบาดเจ็บของนักกีฬา การมีโรคประจำตัว มีความเครียดทางด้านจิตใจ ความแตกต่างกันในเรื่องแนวคิด ทศนคติ ซึ่งมีผลกระทบต่องานส่วนรวม การประสานงานของฝ่ายต่างๆ การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าวสารของสื่อมวลชน งบประมาณที่ได้รับในระหว่างการเก็บตัว และความรับผิดชอบของสมาคมกีฬาต่างๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ประชุม บุญเทียม (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทยเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่17” ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬาทีมชาติไทย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 17 โดยการสอบถามนักกีฬา และผู้ฝึกสอนจำนวน 461 คน ประกอบด้วยนักกีฬาชาย 275 คน หญิง 130 คน และผู้ฝึกสอน 56 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การเดินทางของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนไปสนามฝึกซ้อมไม่สะดวก
2. สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมไม่ได้มาตรฐานและขาดอุปกรณ์ในการเสริมสร้างสมรรถภาพ

3. ผู้จัดการทีมขาดการรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค และโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. เจ้าหน้าที่สมาคมขาดการอำนวยความสะดวกและการประสานงานกับหน่วยงาน
5. นักกีฬาและผู้ฝึกสอนมีภารกิจครอบครัว การเรียนหรือการทำงานจึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อการฝึกซ้อม
6. ขาดความร่วมมือในการอนุญาตอย่างเป็นทางการ ให้นักกีฬา และผู้ฝึกสอน เข้ารับการฝึกซ้อมจากสโมสร
7. การเบิกจ่ายงบประมาณ เงินเบี้ยเลี้ยงที่ได้รับระหว่างการฝึกซ้อมและสวัสดิการในการฝึกซ้อมล่าช้า

อนุโพธิ์ สุคนธ์พานิช (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ครั้งที่ 5” ปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลไทยแลนด์ลีก ครั้งที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นเจ้าหน้าที่ประจำทีม และนักกีฬา จำนวน 12 สโมสรที่ส่งเข้าร่วมการแข่งขัน โดยแบ่งเป็นเจ้าหน้าที่ประจำทีม รวมจำนวน 60 คน นักกีฬารวมจำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลคือ การแจกแจงความถี่ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

เจ้าหน้าที่ทีมมีปัญหาดังนี้

1. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการฝึกซ้อม สถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือจำนวนของอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม คิดเป็นร้อยละ 53.33
2. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัย ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 43.33
3. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการจัดการและบริหารทีม ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การสนับสนุนงบประมาณในการทำทีมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 41.67

นักกีฬามีปัญหาดังนี้

1. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการฝึกซ้อม สถานที่ และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด คือสนามฝึกซ้อมและสนามแข่งขันใช้สนามเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 32.80
2. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านสวัสดิการและสุขภาพอนามัย ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลในยามเจ็บป่วย คิดเป็นร้อยละ 29.03
3. ปัญหาในการเตรียมทีมด้านการจัดการและบริหารทีม ข้อที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การสนับสนุนงบประมาณในการทำทีมอย่างต่อเนื่อง คิดเป็นร้อยละ 30.64

เฉลิมพล เหมือนพลอย (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด พรีเมียร์ลีก 2003” การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด

พรีเมียร์คัพ 2003 ใน 5 ด้าน คือ ด้านบริหารและจัดการ ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านตัวนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ประจำทีม และนักกีฬาจำนวน 288 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .84 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลแมนเชสเตอร์ยูไนเต็ด พรีเมียร์คัพ 2003 มีดังนี้

1. ด้านการบริหารและจัดการ พบว่า ผู้จัดการทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 35.41 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 22.91 มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ประจำทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 31.94 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 19.44 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก และนักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 36.69 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 26.06 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2. ด้านอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ผู้จัดการทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 37.49 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาร้อยละ 21.87 มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ประจำทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 32.98 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 28.47 มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย และนักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 27.61 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 24.78 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

3. ด้านการฝึกซ้อม พบว่า ผู้จัดการทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 35.71 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 30.95 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ประจำทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 41.66 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 26.19 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และนักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 24.09 มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา ร้อยละ 23.18 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

4. ด้านผู้ฝึกสอน พบว่า ผู้จัดการทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 52.08 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 25.00 มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ประจำทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 29.16 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 27.77 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และนักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 26.22 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 25.42 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

5. ด้านตัวนักกีฬา พบว่า ผู้จัดการทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 46.87 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 23.95 มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ประจำทีมส่วนใหญ่ร้อยละ 26.38 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก รองลงมา ร้อยละ 25.69 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และนักกีฬาส่วนใหญ่ร้อยละ 29.05 มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา ร้อยละ 25.21 มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย

2.6.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ปาร์ค (Park, 1987) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของลักษณะการสอนฟุตบอลของโค้ชและวุฒิภาวะของผู้รับการฝึกที่มีต่อความพร้อมของนักฟุตบอล โดยใช้สถานการณ์การเป็นผู้นำเป็นการศึกษาเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างนักฟุตบอลของวิทยาลัยและโค้ช โดยวัดผลการสอนของโค้ชและวุฒิภาวะของผู้รับการฝึกที่มีต่อความพร้อมของนักฟุตบอลตัวแปรคือ สถานการณ์เป็นผู้นำที่สร้างขึ้น โดยวัดขณะที่แข่งขันคุณลักษณะการเป็นผู้นำของโค้ชที่เหมาะสมกับวุฒิภาวะของนักกีฬาทุกคน โดยมีเครื่องมือเป็นมาตรวัดเกี่ยวกับวุฒิภาวะที่สร้างขึ้น ในสถานการณ์การเป็นผู้นำ วิดีโอเทปเกี่ยวกับข้อจำกัดและลักษณะการเป็นผู้นำที่ดีและให้นักฟุตบอลตอบแบบสอบถาม จะในคะแนน 1 ใน 4 จากวิดีโอเทปที่จำลองลักษณะการเป็นผู้นำบางอย่าง เก็บข้อมูลทันทีหลังจากจบเทป ผลการศึกษาพบว่า

ในสถานการณ์การเป็นผู้นำนั้นถ้าหากพฤติกรรมของโค้ชเป็นไปในทางที่ดีชัดเจนและแน่นอนก็เท่ากับว่าเป็นการเตรียมรูปแบบการฝึกซ้อมและพัฒนาการสอนให้ดีขึ้นและในที่สุดจะปรับปรุงตามความสามารถของนักกีฬา โค้ชส่วนใหญ่ไม่คำนึงถึงระดับวุฒิภาวะมักเป็นโค้ชที่มีลักษณะที่เน้นทั้งทักษะและความสำคัญเป็นอย่างสูงต่อนักฟุตบอล

โช (Cho, 1990) “ทัศนคติของนักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมตัวของนักกีฬา” ทัศนคติของนักกีฬาทีมชาติเกาหลีและโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมตัวของนักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามทัศนคตินักกีฬาของเสตปปีที่ใช้วัดทัศนคติในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โค้ช 35 คน ซึ่งโค้ช จำนวน 19 คน เป็นโค้ชกีฬาประเภททีมและอยู่ในระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ที่กรุงปักกิ่ง เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 มีนาคม 2533 ถึงวันที่ 29 มีนาคม 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาแห่งชาติไต้หวัน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี และโค้ชที่มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมกีฬาก่อนแข่งขัน
2. นักกีฬาทีมชาติเกาหลี และโค้ชที่มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมตัวในด้านการรับรู้ด้วยตัวเองและการพัฒนาบุคลิกภาพ สภาวะแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไป รวมทั้งในด้านทั่ว ๆ ไป
3. นักกีฬาทีมชาติหญิงของประเทศเกาหลี มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาทีมชาติชาย
4. นักกีฬาทีมชาติเกาหลีมีโอกาสไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลกมีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ไม่เคยออกไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
5. โค้ชทีมชาติประเทศเกาหลี มีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา